

DECONINCK, Daniel André, advocaat, politicus (Reningelst 24 januari 1921).

Studeerde aan de universiteit te Leuven, werd doctor in de rechten en behaalde het licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen en in de wijsbegeerte. In 1957 trad hij toe tot de redactie van het maandblad *Het Pennoen* en kwam in het nieuws met de uitgave van een *Katoliek Vlaams Bestek* en door zijn medewerking aan de hernieuwde V.B., zoals die toen gekristalliseerd was in de actie rondom de Wereldtentoonstelling. In 1958 werd hij lid van de Volksunie en lijsttrekker voor de Kamer in Brussel, waar hij in 1964 vijf procent van de stemmen behaalde. Deconinck was ook de inspirator van vijf Vlaamse landdagen in Brabant. Hij was kamerlid voor de Volksunie voor Brussel van 1961 tot '65 en gemeenteraadslid van Brussel van 1964 tot '70.

Reeds de eerste dag dat hij zitting nam in het parlement, vestigde hij de aandacht op zich door een taalincident. Andere geruchtmakende acties als parlamentslid waren: zijn reis naar Stanleystad in juni 1961 (met dr. Herman Le Compte) ten einde daar de vrijlating van gevangenen Vlaamse soldaten te verkrijgen en zijn bemoeienis bij de Sovjet-Unie ten gunste van Vlaamse krijgsgevangenen in Potma, uit de Tweede Wereldoorlog (september 1961 - mei '62).

Daniel Deconinck trad op als de theoreticus van een gematigd-progressief federalisme, dat hij trachtte aanvaardbaar te maken in traditioneel Vlaams-nationalistische kringen. Van dat standpunt uit nam hij o.m. contact op met de Luikse vakbondleider André Renard. Jarenlang was hij voorstander van een brede partijpolitieke Vlaamse frontvorming. Hij was betrokken bij de coalitiepogingen van de zgn. Vlaamse Democraten. Na een conflict met zijn partij kwam hij in 1965 met deze Democraten op een gemeenschappelijke lijst voor de Kamer op, maar werd niet gekozen. In 1970 stelde hij zich opnieuw kandidaat voor de Brusselse gemeenteraad, dit keer op een Vlaamse lijst van de Belgische Socialistische Partij, de zgn. Rode Leeuwen, maar hij werd evenmin gekozen.

Als Kamerlid bemoeide Deconinck zich vooral met

taalgrensproblemen, de taalwet in bestuurszaken, de Vlaams-Waalse verhoudingen en een statuut voor de hoofdstad. In de tijd van de grondwetsherziening zorgde hij, vaak in een zwaarwichtige filosofische stijl, voor een reeks publikaties, waarin hij een pragmatisch federalisme voorstond. Deconinck wilde wetgevende macht voor Vlaamse en Waalse interprovinciale assemblées. Zijn publikaties werden ontvangen als het werk van een actieve „cavalier seul”, maar niet zonder meer voorbijgegaan. Hij werkte o.m. mee aan *De Nieuwe*, *Kultuurleven*, *Links*, *Het Pannoen*, *Streven*.

WERKEN: *Het Vlaamse Land en de Wereldtentoonstelling 1958*, in *Streven* (mei 1958); - *Federalisme contra Nationalisme*, in *Het Pennoen* (februari 1960); - *Het federale beginsel en zijn toepassingsgebied*, in *Federalisme*, gemeenschappelijk nummer van *Ons Leven*, *Ons Verbond* en *Het Pennoen* (augustus 1960); - *Federalisme en Democratie*, speciaal nummer van *Ter Discussie* (1965); - *Federalisme*, in *Neerlandia* (juli-augustus 1967); - *Schets van een statuut voor de hoofdstad*, in *Kultuurleven* (januari 1968); - *De hoofdstedelijke agglomeratieraad en een interprovinciale assemblee voor het Vlaamse en het Waalse land*, in *Het Pennoen* (juni 1971); - *Hoe regionaal wordt België?*, in *De Standaard* (4 november 1971).

JAN OLSEN